

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาและเปรียบเทียบปัญหาและความต้องการในการพัฒนาการบริหารงานกิจการนักเรียน ของครู – อาจารย์ในโรงเรียนโสตศึกษาในประเทศไทย สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ กระทรวงศึกษาธิการ จำแนกตามประสบการณ์ในการทำงานและสถานที่ตั้งของโรงเรียน โดยกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ได้แก่ ครู – อาจารย์โรงเรียนโสตศึกษาในประเทศไทย สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ กระทรวงศึกษาธิการ ปีการศึกษา 2547 จาก 20 โรงเรียน จำนวน 214 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เป็นแบบสอบถามที่ผู้ศึกษาค้นคว้าสร้างขึ้นมีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ชนิด 5 ตัวเลือก ตามวิธีของลิเคอร์ท (Likert) แบ่งระดับการวัดเป็น 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด จำนวน 59 ข้อ มีค่าอำนาจจำแนกรายข้อด้านปัญหาการบริหารงานกิจการนักเรียนอยู่ระหว่าง .15-.83 และค่าอำนาจจำแนกรายข้อด้านความต้องการในการพัฒนาการบริหารงานกิจการนักเรียนอยู่ระหว่าง .23-.86 และมีค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับ ด้านปัญหาการบริหารงานกิจการนักเรียนเท่ากับ .97 และด้านความต้องการพัฒนาการบริหารงานกิจการนักเรียนเท่ากับ .96 การเก็บรวบรวมข้อมูลดำเนินการโดยส่งแบบสอบถามจำนวน 214 ชุด ไปยังกลุ่มตัวอย่าง ได้รับแบบสอบถามกลับคืนมา 207 ชุด คิดเป็นร้อยละ 96.72 ในการวิเคราะห์ข้อมูลใช้วิธีการคำนวณหาค่าสถิติต่าง ๆ ดังนี้ คือ การวิเคราะห์ระดับปัญหาและความต้องการในการพัฒนาการบริหารงานกิจการนักเรียนของครู – อาจารย์โรงเรียนโสตศึกษา สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ วิธีการหาค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) และวิเคราะห์เพื่อเปรียบเทียบปัญหาการบริหารงานกิจการ นักเรียนของครู – อาจารย์โรงเรียนโสตศึกษา สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ ด้วยวิธีการแจกแจงแบบที (t – test)

สรุปผลการวิจัย

1. ผลการวิเคราะห์ปัญหาการบริหารงานกิจการนักเรียนของครู-อาจารย์โรงเรียนโสตศึกษา สังกัดสำนักงานบริหารงานการศึกษาพิเศษ กระทรวงศึกษาธิการ จำแนกเป็นรายด้าน และรายข้อ โดยจำแนกตามประสบการณ์ในการทำงานและสถานที่ตั้งของโรงเรียน

1.1 ปัญหาการบริหารงานกิจการนักเรียนของครู-อาจารย์โรงเรียนโสตศึกษาโดยรวมอยู่ในระดับปานกลางทั้งสองกลุ่มประสบการณ์ และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านจำแนกตามประสบการณ์พบว่า

1.1.1 ปัญหาการบริหารงานกิจการนักเรียนของครู-อาจารย์ โรงเรียนโสตศึกษาที่มีประสบการณ์ในการทำงานน้อยกว่า 10 ปี อยู่ในระดับปานกลางทุกข้อ เรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อยดังนี้ การส่งเสริมพัฒนาให้นักเรียนมีวินัย คุณธรรม จริยธรรม การวางแผนงานกิจการนักเรียน การป้องกันและแก้ไขปัญหาพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมของนักเรียน การบริหารงานกิจการนักเรียน การประเมินผลงานกิจการนักเรียน การดำเนินการส่งเสริมประชาธิปไตยในโรงเรียน

1.1.2 ปัญหาการบริหารงานกิจการนักเรียนของครู-อาจารย์โรงเรียนโสตศึกษาที่มีประสบการณ์ในการทำงานตั้งแต่ 10 ปี ขึ้นไป อยู่ในระดับปานกลางทุกข้อเรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อยดังนี้ การวางแผนงานกิจการนักเรียน การป้องกันและแก้ไขพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมของนักเรียน การประเมินผลงานกิจการนักเรียน การส่งเสริมพัฒนาให้นักเรียนมีวินัย คุณธรรม จริยธรรม การบริหารงานกิจการนักเรียน การดำเนินการส่งเสริมประชาธิปไตยในโรงเรียน

1.2 ปัญหาการบริหารงานกิจการนักเรียนของครู – อาจารย์โรงเรียนโสต-ศึกษาโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ทั้งสองกลุ่มประสบการณ์ และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านจำแนกตามสถานที่ตั้งพบว่า

1.2.1 ปัญหาการบริหารงานกิจการนักเรียนของครู- อาจารย์ โรงเรียนโสตศึกษาส่วนกลางอยู่ในระดับปานกลางทุกข้อ เรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อยดังนี้ การวางแผนงานกิจการนักเรียน การส่งเสริมพัฒนาให้นักเรียนมีวินัย คุณธรรม จริยธรรม การประเมินผลงานกิจการนักเรียน การบริหารงานกิจการนักเรียน การป้องกันและแก้ไขปัญหาพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมของนักเรียน การดำเนินการส่งเสริมประชาธิปไตยในโรงเรียน

1.2.2 ปัญหาการบริหารงานกิจการ นักเรียนของครู-อาจารย์ โรงเรียนโสตศึกษาส่วนภูมิภาคอยู่ในระดับปานกลางทุกข้อ เรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อยดังนี้ การป้องกันและแก้ไขพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมของนักเรียน การวางแผนงานกิจการนักเรียน การส่งเสริมพัฒนาให้นักเรียนมีวินัย คุณธรรม จริยธรรม การประเมินผลงานกิจการนักเรียน การบริหารงานกิจการนักเรียน การดำเนินการส่งเสริมประชาธิปไตยในโรงเรียน

2. ผลการวิเคราะห์ความต้องการในการพัฒนาการบริหารงานกิจการนักเรียนของครู - อาจารย์โรงเรียนโสตศึกษา สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ กระทรวงศึกษาธิการ จำแนกเป็นรายด้านและรายชื่อ โดยจำแนกตามประสบการณ์ในการทำงานและสถานที่ตั้งของโรงเรียน

2.1 ความต้องการในการบริหารงานกิจการนักเรียนของครู - อาจารย์ โรงเรียนโสตศึกษาโดยรวมอยู่ในระดับในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน จำแนกตามประสบการณ์ในการทำงานพบว่า

2.1.1 ความต้องการในการพัฒนาการบริหารงานกิจการนักเรียนของครู-อาจารย์ โรงเรียนโสตศึกษา ที่มีประสบการณ์ในการทำงานน้อยกว่า 10 ปี อยู่ในระดับมากทุกด้าน เรียงตามลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อยดังนี้ คือ การส่งเสริมพัฒนาให้นักเรียนมีวินัย คุณธรรม จริยธรรม การวางแผนงานกิจการนักเรียน การประเมินผลงานกิจการนักเรียน การดำเนินการส่งเสริมประชาธิปไตยในโรงเรียน การบริหารงานกิจการนักเรียน การป้องกันและแก้ไขปัญหาพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมของนักเรียน

2.1.2 ความต้องการในการพัฒนาการบริหารงานกิจการนักเรียนของครู-อาจารย์ โรงเรียนโสตศึกษาที่มีประสบการณ์ในการทำงานตั้งแต่ 10 ปี อยู่ในระดับมากทุกด้าน เรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อยดังนี้ คือ การวางแผนงานกิจการนักเรียน การส่งเสริมพัฒนาให้นักเรียนมีวินัย คุณธรรม จริยธรรม การป้องกันและแก้ไขพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมของนักเรียน การประเมินผลงานกิจการ นักเรียน การบริหารงานกิจการนักเรียน การดำเนินการส่งเสริมประชาธิปไตยในโรงเรียน

2.2 ความต้องการในการพัฒนาการบริหารงานกิจการนักเรียนของครู - อาจารย์ โรงเรียนโสตศึกษาโดยรวมอยู่ในระดับในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน จำแนกตามสถานที่ตั้งของโรงเรียน พบว่า

2.2.1 ความต้องการในการพัฒนาการบริหารงานกิจการนักเรียนของครู-อาจารย์ โรงเรียนโสตศึกษาส่วนกลาง อยู่ในระดับมากทุกด้าน เรียงตามลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อยดังนี้ คือ การวางแผนงานกิจการนักเรียน การส่งเสริมพัฒนาให้นักเรียนมีวินัย คุณธรรม จริยธรรม การประเมินผลงานกิจการนักเรียน การดำเนินการส่งเสริมประชาธิปไตยในโรงเรียน การป้องกันและ แก้ไขพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมของนักเรียน การบริหารงานกิจการนักเรียน

2.2.2 ความต้องการในการพัฒนาการบริหารงานกิจการนักเรียนของครู-อาจารย์ โรงเรียนโสตศึกษาส่วนภูมิภาค อยู่ในระดับมากทุกด้าน เรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยจากมากไปหา

น้อยดังนี้ คือ การป้องกันและแก้ไขพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมของนักเรียน การส่งเสริมพัฒนาให้นักเรียนมีวินัย คุณธรรม จริยธรรม การวางแผนงานกิจการนักเรียน การประเมินผลงานกิจการนักเรียน การบริหารงานกิจการนักเรียน การดำเนินการส่งเสริมประชาธิปไตยในโรงเรียน

3. ผลการเปรียบเทียบปัญหาการบริหารงานกิจการนักเรียนของครู-อาจารย์โรงเรียนโสตศึกษา สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ กระทรวงศึกษาธิการ โดยรวมและรายด้าน โดยจำแนกตามประสบการณ์ในการทำงานและสถานที่ตั้งของโรงเรียนพบว่า

3.1 ปัญหาการบริหารงานกิจการนักเรียนของครู-อาจารย์โรงเรียนโสตศึกษาโดยรวมและรายด้าน จำแนกตามประสบการณ์แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ยกเว้นการดำเนินการส่งเสริมประชาธิปไตยในโรงเรียน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < .05$) โดยผู้ที่มีประสบการณ์ในการทำงานน้อยกว่า 10 ปี มีปัญหามากกว่าผู้ที่มีประสบการณ์ตั้งแต่ 10 ปีขึ้นไป

3.2 ปัญหาการบริหารงานกิจการนักเรียนของครู - อาจารย์โรงเรียนโสตศึกษาโดยรวมและรายด้าน จำแนกตามสถานที่ตั้งของโรงเรียนแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ยกเว้นการป้องกันพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมของนักเรียน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < .05$) โดยสถานที่ตั้งส่วนภูมิภาคมีปัญหามากกว่าส่วนกลาง

4. ผลการเปรียบเทียบความต้องการในการพัฒนาการบริหารงานกิจการนักเรียนของครู-อาจารย์โรงเรียนโสตศึกษา สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ กระทรวงศึกษาธิการ โดยรวมและรายด้าน โดยจำแนกตามประสบการณ์ในการทำงานและสถานที่ตั้งของโรงเรียน

4.1 ความต้องการในการพัฒนาการบริหารงานกิจการนักเรียนของครู – อาจารย์โรงเรียนโสตศึกษาโดยรวมและรายด้าน จำแนกตามประสบการณ์ในการทำงาน แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

4.2 ความต้องการในการพัฒนาการบริหารงานกิจการนักเรียนของครู-อาจารย์โรงเรียนโสตศึกษาโดยรวมและรายด้าน จำแนกตามสถานที่ตั้งของโรงเรียน แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ยกเว้นการป้องกันและแก้ไขพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมของนักเรียน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < .05$) โดยสถานที่ตั้งส่วนภูมิภาคมีความต้องการมากกว่าส่วนกลาง

อภิปรายผล

จากผลการศึกษาปัญหาและความต้องการในการพัฒนาการบริหารงานกิจการนักเรียนของครู-อาจารย์โรงเรียนโสตศึกษา สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ กระทรวงศึกษาธิการ พบประเด็นที่จะนำมาอภิปรายผลได้ดังนี้

1. ปัญหาการบริหารงานกิจการนักเรียน ของครู-อาจารย์โรงเรียนโสตศึกษา สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ กระทรวงศึกษาธิการ จำแนกตามประสบการณ์ในการทำงาน พบว่า ปัญหาการบริหารงานกิจการนักเรียน ของครู-อาจารย์โรงเรียนโสตศึกษา โดยรวมอยู่ในระดับปานกลางทั้งสองกลุ่มประสบการณ์ และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน จำแนกตามประสบการณ์ในการทำงานพบว่า ทั้งสองกลุ่มประสบการณ์อยู่ในระดับปานกลางทุกด้าน ทั้งนี้เนื่องจากบุคลากรบางส่วนยังไม่เข้าใจการเขียนแผนงาน โครงการ โครงการบางโครงการยังใช้แนวทางเดิม ข้อมูลสถิติต่าง ๆ ไม่เป็นปัจจุบัน โรงเรียนยังขาดบุคลากรด้านการวางแผน ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ เพชร เหมือนพันธ์ (2532, หน้า 121-123) ที่พบว่าบุคลากรยังขาดความรู้ในระบบการวางแผนงานปกครอง หัวหน้างานบางงานหย่อนสมรรถภาพในการทำงาน งานบางงานไม่สามารถดำเนินงานให้เป็นไปตามบทบาทหน้าที่ได้อย่างเต็มที่ โรงเรียนโสตศึกษาจึงควรให้ความสนใจในการบริหารงานกิจการนักเรียนให้มากขึ้นเพราะเป็นกระบวนการบริหารงานที่สำคัญ ที่จะส่งผลให้นักเรียนมีพฤติกรรมที่สังคมยอมรับ สามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข และจัดบุคลากรที่มีความรู้ความเข้าใจมาปฏิบัติงาน มีการประชุมปรึกษาหารือกันระหว่างผู้ปฏิบัติงานเป็นระยะ ๆ เพื่อแก้ไขปัญหาร่วมกัน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ สุทิน แทนนุ้ย (2533, หน้า 172-173) เรื่อง การศึกษาปัญหาการบริหารกิจการนักเรียนของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษาตามทัศนของผู้บริหารโรงเรียนและครู-อาจารย์ สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดสุราษฎร์ธานี ผลการวิจัยพบว่าระดับปัญหาการบริหารกิจการนักเรียนของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษาตามทัศนของผู้บริหารโรงเรียนและครู-อาจารย์สังกัดเดียวกัน โดยส่วนรวมอยู่ในระดับปานกลาง และงานวิจัยของ สุรศักดิ์ เอนกเสน(2542) ศึกษาเรื่องปัญหาการปฏิบัติงานปกครองนักเรียนโรงเรียนสังกัดกองการศึกษาพิเศษ กรมสามัญศึกษา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ผลการศึกษาพบว่า การปฏิบัติงานปกครองนักเรียน โรงเรียนสังกัดกองการศึกษาพิเศษ กรมสามัญศึกษา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ โดยภาพรวมการปฏิบัติงานปกครองนักเรียนมีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่ามีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง และงานวิจัยของปัญญา ชื่อสัตย์ (2542) ศึกษาเรื่อง การศึกษาการดำเนินงานฝ่ายกิจการนักเรียนนักศึกษาของวิทยาลัยเทคนิคสกลนคร ผลการศึกษาพบว่า ความคิดเห็นของผู้บริหารและครู-อาจารย์เกี่ยวกับ ปัญหาใน

การดำเนินงานฝ่ายกิจการนักเรียนนักศึกษา ผลการศึกษาค้นคว้าในภาพรวมทั้ง 5 ด้าน พบว่า ปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน ทุกด้านมีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง

ผลการเปรียบเทียบปัญหาการบริหารงานกิจการนักเรียนของครู-อาจารย์โรงเรียน โสตศึกษาที่มีประสบการณ์ในการทำงานน้อยกว่า 10 ปีกับตั้งแต่ 10 ปีขึ้นไป พบว่าแตกต่างกัน อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ยกเว้นด้านการดำเนินการส่งเสริมประชาธิปไตยในโรงเรียน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ทั้งนี้อาจเนื่องจากปัจจุบันนี้ครู-อาจารย์ส่วนมากได้ศึกษาค้นคว้าความรู้ด้วยวิธีการต่างๆ เพื่อพัฒนาศักยภาพตนเองอยู่เสมอ เช่น การศึกษาต่อ การอบรม สัมมนา การศึกษาจากเอกสารตำราต่างๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง สำนักงานคณะกรรมการการศึกษา ขั้นพื้นฐาน (2528, หน้า 12) ได้มีนโยบายในการพัฒนาคุณภาพการศึกษาขั้นพื้นฐาน โดยการปรับปรุงคุณภาพของบุคลากรทุกระดับ จึงมีความรู้ความสามารถในการดำเนินงานกิจการ นักเรียนในระดับที่ใกล้เคียงกัน จึงเห็นว่าประสบการณ์ในการทำงานของครู-อาจารย์ไม่ใช่ตัวแปร สำคัญในการดำเนินการบริหารงานกิจการนักเรียน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ สุทิน แทนนัย (2533, หน้า 64) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การศึกษาปัญหาการบริหารงานกิจการนักเรียนของผู้บริหาร โรงเรียนประถมศึกษา ตามทัศนะของครู-อาจารย์ สังกัดสำนักงานประถมศึกษา จังหวัด สุราษฎร์ธานี ที่มีประสบการณ์ทำงานต่ำกว่า 10 ปี และตั้งแต่ 10 ปีขึ้นไป ระดับปัญหาการบริหารงานกิจการนักเรียนของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานประถมศึกษาจังหวัด สุราษฎร์ธานีตามทัศนะของครูอาจารย์ที่มีประสบการณ์ในตำแหน่งครูอาจารย์ต่ำกว่า 10 ปีและตั้งแต่ 10 ปีขึ้นไปโดยส่วนรวมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติสอดคล้องกับผลวิจัยของ วินัย พันธุวิชัย (2530) ที่พบว่าอาจารย์ที่มีประสบการณ์ในการสอนต่างกัน มีทัศนะต่อปัญหาการ ควบคุมความประพฤติและวินัยนักศึกษาในวิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษา วิทยาเขตเทคนิค ภาคใต้ ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และผลงานวิจัยของ โกศิศ แก่นอิน (2531, หน้า 96) ที่พบว่าครูอาจารย์ที่มีประสบการณ์ในการเป็นครูอาจารย์ มีทัศนคติต่อระดับปัญหา การบริหารกิจการนักเรียนของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษา จังหวัดตรัง ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

2. ปัญหาการบริหารงานกิจการนักเรียน ของครู-อาจารย์โรงเรียนโสตศึกษา สังกัดสำนัก บริหารงานการศึกษาพิเศษ กระทรวงศึกษาธิการ จำแนกตามสถานที่ตั้งของโรงเรียน พบว่าปัญหา การบริหารงานกิจการนักเรียน ของครู-อาจารย์โรงเรียนโสตศึกษา โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ทั้งสองกลุ่ม และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน จำแนกตามสถานที่ตั้งของโรงเรียน พบว่า ทั้งส่วนกลาง และส่วนภูมิภาค อยู่ในระดับปานกลางทุกด้าน ทั้งนี้อาจเป็นผลจากงานกิจการนักเรียนเป็นงานที่

ขาดระเบียบที่แน่นอนรองรับ โดยเฉพาะเกี่ยวกับการพิจารณาความดีความชอบ ทำให้ครูอาจารย์คิดว่าทำแล้วสูญเปล่า ซึ่งขัดกับหลักการบริหารงานกิจการนักเรียน ที่ว่า ผู้บริหารต้องบำรุงขวัญและกำลังใจของผู้ร่วมงานอยู่เสมอ อีกประการหนึ่งคือ การขาดแรงจูงใจในการปฏิบัติหน้าที่ของครู-อาจารย์ เนื่องจากงานกิจการนักเรียนเป็นงานที่เพิ่มขึ้นนอกเหนือจากงานสอนที่เป็นงานในหน้าที่หลักของครูอาจารย์ ทำให้ครูอาจารย์ไม่ค่อยให้ความสนใจที่จะศึกษาหาความรู้ในเรื่องนี้เท่าที่ควร แต่เมื่อต้องลงมือปฏิบัติ จึงทำให้เกิดปัญหาขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ คณิงจินนาสมใจ (2534) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง ปัญหาการบริหารงานของฝ่ายกิจการนักเรียน-นักศึกษา ของวิทยาลัยในสังกัดกรมอาชีวศึกษา เขตภาคเหนือ พบว่า ปัญหาเกี่ยวกับการบริหารงานด้านการปกครองของฝ่ายกิจการนักศึกษา อยู่ในระดับปานกลางเป็นส่วนใหญ่ โดยวิทยาลัยสังกัดกองวิทยาลัยเทคนิค มีปัญหาการปฏิบัติงานปกครองอยู่ในระดับปานกลางทุกข้อ และวิทยาลัยสังกัดกองวิทยาลัยอาชีวศึกษา มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการปฏิบัติงานปกครองอยู่ในระดับปานกลางเป็นส่วนใหญ่ ยกเว้นด้านการให้ความร่วมมือกวดขันนักเรียนให้อยู่ในระเบียบวินัย การรณรงค์เรื่องการตรงต่อเวลา และการได้รับความร่วมมือจากครู-อาจารย์ และผู้ปกครองมีปัญหาอยู่ในระดับมาก และงานวิจัยของ สุรศักดิ์ เอนกแสน (2542) ศึกษาเรื่องปัญหาการปฏิบัติงานปกครองนักเรียนโดยโรงเรียนสังกัดกองการศึกษาพิเศษ กรมสามัญศึกษา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ผลการศึกษาพบว่า การปฏิบัติงานปกครองนักเรียนของโรงเรียนศึกษาสงเคราะห์ สังกัดกองการศึกษาพิเศษ กรมสามัญศึกษา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง

ผลการเปรียบเทียบปัญหาการบริหารงานกิจการนักเรียนของครู-อาจารย์โรงเรียนโสตศึกษาที่มีสถานที่ตั้งของโรงเรียนอยู่ในส่วนกลางและส่วนภูมิภาค พบว่าแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ยกเว้นด้านการป้องกันพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมของนักเรียน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ทั้งนี้อาจเนื่องจากโรงเรียนโสตศึกษาทุกแห่งเป็นโรงเรียนประจำ ใช้ระบบการดูแลนักเรียนที่คล้ายคลึงกัน มีอาจารย์ประจำหอนอนดูแลนักเรียนในเวลากลางคืน และมีอาจารย์ผู้สอน อาจารย์เวรประจำวัน ดูแลนักเรียนในเวลากลางวัน จึงทำให้มีปัญหาไม่แตกต่างกัน ส่วนด้านการป้องกันพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมของนักเรียน แตกต่างกันนั้น อาจเนื่องจากโรงเรียนในส่วนภูมิภาคมีนักเรียนอยู่ประจำเป็นส่วนใหญ่ ซึ่งเป็นนักเรียนที่มีภูมิลำเนาอยู่ห่างจากโรงเรียน ต้องอาศัยอยู่ในหอนอนของโรงเรียนทั้งชายและหญิง จึงทำให้โรงเรียนในส่วนภูมิภาคเกิดพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมของนักเรียนได้มากกว่าโรงเรียนในส่วนกลาง ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ วิโรจน์ แก้ววันเพ็ญ (2529, หน้า 102) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การศึกษาด้านกิจกรรมนักเรียน ของ

ผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษาของรัฐบาลภาคใต้พบว่า ปัญหาด้านกิจกรรมนักเรียนของผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษาของรัฐบาลภาคใต้ ระหว่างผู้บริหารโรงเรียนในเขตเมือง และนอกเขตเมืองแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ และปรีชา นาคศิริ (2547) ได้วิจัยเรื่อง สภาพและปัญหาการบริหารกิจการนักเรียนของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ระยอง ผลการศึกษาพบว่า สภาพการบริหารกิจการนักเรียนของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ระยอง จำแนกตามเขตพื้นที่โดยรวมและรายด้านแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ และสอดคล้องกับงานวิจัยของ คอย (Coy, 1972, p. 29 อ้างถึงใน ศิริวรรณ ยวดยิ่ง, 2533, หน้า 107-113) ที่พบว่าทัศนคติของกรรมการนักเรียน นักเรียนที่ปรึกษา สถานักเรียนและผู้บริหารโรงเรียนที่มีต่อลักษณะของสถานักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษารัฐอริโซนา สหรัฐอเมริกา ว่าที่ตั้งของโรงเรียน ขนาดของโรงเรียน ไม่เป็นสาเหตุที่ทำให้ทัศนคติของกลุ่มตัวอย่างแตกต่างกัน

3. ความต้องการในการพัฒนาการบริหารงานกิจการนักเรียน ของครู-อาจารย์โรงเรียนโสตศึกษา สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ กระทรวงศึกษาธิการ จำแนกตามประสบการณ์ในการทำงาน พบว่าความต้องการในการพัฒนาการบริหารงานกิจการนักเรียน ของครู-อาจารย์โรงเรียนโสตศึกษา โดยรวมอยู่ในระดับมากทั้งสองกลุ่มประสบการณ์ และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน จำแนกตามประสบการณ์ในการทำงานพบว่า ทั้งสองกลุ่มประสบการณ์อยู่ในระดับมากทุกด้าน ทั้งนี้เนื่องจากโรงเรียนมิใช่มีหน้าที่มุ่งสร้างงานทางวิชาการแต่เพียงอย่างเดียว ซึ่งการบริหารงานกิจการนักเรียนเป็นงานที่สำคัญและเน้นที่การปฏิบัติมากกว่าวิชาการ เป็นงานที่บุคลากรทุกคนต้องเป็นผู้ลงมือปฏิบัติ เมื่อปฏิบัติงานแล้วพบปัญหาหรือความไม่เข้าใจในเรื่องต่าง ๆ ครูอาจารย์จึงมีความต้องการพัฒนาอยู่ในระดับมาก ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ สุทธิวรรณ กิตตินันดรกุล (2545) ได้ศึกษาเรื่อง ผลและความต้องการพัฒนาการบริหารงานกิจการนักเรียน-นักศึกษา วิทยาลัยเทคนิคฉะเชิงเทรา ตามความคิดเห็นของอาจารย์ ผลการวิจัยพบว่า ความต้องการพัฒนาการบริหารงานกิจการนักเรียน-นักศึกษา วิทยาลัยเทคนิคฉะเชิงเทราอยู่ในระดับมากและเมื่อเปรียบเทียบความต้องการในการพัฒนาการบริหารงานกิจการนักเรียนของครู-อาจารย์โรงเรียนโสตศึกษาที่มีประสบการณ์ในการทำงานน้อยกว่า 10 ปีกับตั้งแต่ 10 ปีขึ้นไป พบว่าแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติทุกด้าน ทั้งนี้อาจเนื่องจากการปฏิบัติงานกิจการนักเรียนเป็นงานตามนโยบายของกระทรวงศึกษาธิการ ซึ่งทุกคนในโรงเรียนต้องปฏิบัติเหมือน ๆ กัน เพราะงานกิจการนักเรียนเป็นงานที่เกี่ยวข้องกับบุคลากรทุกฝ่าย ทุกคนในโรงเรียน ซึ่งต้องร่วมมือกันในการปฏิบัติงาน จึงทำให้ครูอาจารย์ทั้งสองกลุ่มประสบการณ์มีความต้องการพัฒนาไม่แตกต่างกัน

4. ความต้องการในการพัฒนาการบริหารงานกิจการนักเรียน ของครู-อาจารย์โรงเรียน
 โสตศึกษาสังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ กระทรวงศึกษาธิการ จำแนกตามสถานที่ตั้ง
 ของโรงเรียน พบว่าความต้องการในการพัฒนาการบริหารงานกิจการนักเรียน ของครู-อาจารย์
 โรงเรียนโสตศึกษา โดยรวมอยู่ในระดับมากทั้งสองกลุ่ม และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน จำแนก
 ตามสถานที่ตั้งของโรงเรียนพบว่า ทั้งส่วนกลางและส่วนภูมิภาคอยู่ในระดับมากทุกด้าน ทั้งนี้อาจ
 เนื่องจากครูอาจารย์ เป็นผู้ที่มีบทบาทหน้าที่ในการปฏิบัติการเกี่ยวกับงานต่าง ๆ ของโรงเรียนตาม
 ที่ได้รับมอบหมาย เพื่อให้เป็นไปตามนโยบาย บรรลุเป้าหมายและวัตถุประสงค์ของโรงเรียน ซึ่งงาน
 กิจการนักเรียนเป็นงานที่สำคัญอย่างหนึ่งที่ครูอาจารย์ทุกคนต้องปฏิบัติ ดังนั้นเพื่อให้เกิดความรู้
 ความเข้าใจในงานที่ต้องรับผิดชอบและลงมือปฏิบัติ จึงมีความต้องการพัฒนามาก ซึ่งสอดคล้อง
 กับงานวิจัยของ สำน มูลมาตย์ (2541) ได้ศึกษาความต้องการการปฏิบัติงานฝ่ายกิจการนักเรียน
 นักศึกษาในวิทยาลัยเทคนิค สังกัดกรมอาชีวศึกษา เขตการศึกษา 10 พบว่า ความต้องการการ
 ปฏิบัติงานฝ่ายกิจการนักเรียน นักศึกษาในวิทยาลัยเทคนิค สังกัดกรมอาชีวศึกษา เขตการศึกษา
 10 โดยรวมอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาแต่ละงาน พบว่าอยู่ในระดับมากเช่นเดียวกัน

ผลการเปรียบเทียบความต้องการในการพัฒนาการบริหารงานกิจการนักเรียนของครู-
 อาจารย์โรงเรียนโสตศึกษาที่มีสถานที่ตั้งของโรงเรียนอยู่ในส่วนกลางกับส่วนภูมิภาค พบว่าแตก
 ต่างกันอย่างไร้มีนัยสำคัญทางสถิติ ยกเว้นด้านการป้องกันพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมของนักเรียน
 แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ทั้งนี้เนื่องจากจากการปฏิบัติงานกิจการนักเรียนเป็นงาน
 ตามนโยบายของกระทรวงศึกษาธิการ ซึ่งทุกโรงเรียนต้องปฏิบัติเหมือน ๆ กัน ในบางเรื่องที่ยังเป็น
 เรื่องใหม่เช่นงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน การวางแผนงานต่าง ๆ จึงต้องมีการปรับปรุงให้
 ทันสมัยอยู่เสมอ เพื่อให้ทันกับการเปลี่ยนแปลง ซึ่งเมื่อปฏิบัติจริงจึงอาจเกิดความไม่เข้าใจ ครู-
 อาจารย์จึงมีความต้องการพัฒนาไม่แตกต่างกัน ยกเว้นด้านการป้องกันและแก้ไขพฤติกรรมที่ไม่
 เหมาะสมของนักเรียน แตกต่างกัน อาจเนื่องจากโรงเรียนในส่วนภูมิภาคมีนักเรียนส่วนใหญ่เป็น
 นักเรียนประจำ นักเรียนพักอาศัยอยู่ในโรงเรียนทั้งชายและหญิง จึงก่อให้เกิดพฤติกรรมที่ไม่
 เหมาะสมของนักเรียน เช่น ปัญหาล้อสาว ได้มากกว่าโรงเรียนในส่วนกลางจึงทำให้ครูอาจารย์ใน
 ส่วนภูมิภาคมีความต้องการในการพัฒนางานกิจการนักเรียนด้านการป้องกันและแก้ไขพฤติกรรม
 ที่ไม่เหมาะสมของ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ปัญญา สดสง่า (2530) ได้ศึกษา เกี่ยวกับวินัย
 ของนักเรียน การประพฤตินิสิตวินัย การป้องกันและแก้ไข ตามทัศนะของผู้บริหารและครูในโรงเรียน
 มัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา ในกรุงเทพมหานคร พบว่า การประพฤตินิสิตวินัยในชั้นเรียน

ของนักเรียนมีมากระดับปานกลาง นอกจากนั้นการประพุดิผิตวินัย อยู่ในระดับมาก การป้องกัน การประพุดิผิตวินัยของนักเรียน ทางโรงเรียนได้ปฏิบัติอยู่ในระดับมาก

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำวิจัยไปใช้มีดังนี้

1. ควรมีการจัดอบรมสัมมนาครู – อาจารย์โรงเรียนโสตศึกษาให้ได้รับความรู้ในเรื่องระเบียบและแนวปฏิบัติต่าง ๆ
2. ควรส่งเสริมให้ครู-อาจารย์โรงเรียนโสตศึกษาได้มีส่วนร่วมในการวางแผนงานและโครงการให้มากขึ้น
3. ควรมีการประสานงานในการป้องกันและแก้ไขพฤติกรรมของนักเรียน โรงเรียนโสตศึกษา ระหว่างโรงเรียนกับผู้ปกครองนักเรียนให้มากขึ้น
4. ควรทำคู่มือในการแก้ไขพฤติกรรมนักเรียนให้ครูได้ปฏิบัติไปในทางเดียวกัน
5. ควรมีการศึกษาเอาใจใส่นักเรียนเป็นรายบุคคล เพื่อจะได้ทราบถึงที่มาของปัญหา
6. ควรจัดทำโครงการอบรมสัมมนาให้ครูและนักเรียนได้รับความรู้ในเรื่องของการมีวินัย คุณธรรม จริยธรรม
7. ควรส่งเสริมให้ครู – อาจารย์มีความรู้ในการฝึกอบรมให้นักเรียนได้ปรับพฤติกรรมของตัวเองในทางที่ดีให้มากขึ้น

ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรศึกษาแนวทางแก้ไขปัญหาการบริหารงานกิจการนักเรียนของครู – อาจารย์โสตศึกษา สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ กระทรวงศึกษาธิการ
2. ควรศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการพัฒนาการบริหารงานกิจการนักเรียน โรงเรียนโสตศึกษา สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ กระทรวงศึกษาธิการ
3. ควรศึกษาแนวทางพัฒนาการบริหารงานกิจการนักเรียนโรงเรียนโสตศึกษา สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ กระทรวงศึกษาธิการ
4. ควรศึกษาเรื่องการวางแผนงานกิจการนักเรียนของฝ่ายบริหารโรงเรียนโสตศึกษา สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ กระทรวงศึกษาธิการ
5. ควรศึกษาเรื่องแบบอย่างที่ดีของครู-อาจารย์โรงเรียนโสตศึกษากับผลกระทบต่อ นักเรียนโรงเรียนโสตศึกษา สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ กระทรวงศึกษาธิการ

6. ควรศึกษาเรื่องกิจกรรมเสริมหลักสูตร เช่น กิจกรรมกีฬาคนพิการกิจกรรมค่าย
คุณธรรม จริยธรรม ที่มีผลกระทบต่อการพัฒนาวิสัย คุณธรรม จริยธรรม ต่อนักเรียนโรงเรียน
โสตศึกษา สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ กระทรวงศึกษาธิการ

มหาวิทยาลัยบูรพา
Burapha University